

Česká republika

Česká školní inspekce

Středočeský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Kolín III., Lipanská 420

Lipanská 420, 280 02 Kolín III

Identifikátor školy: 600 045 382

Termín konání inspekce: 22. až 25. duben 2003

Čj.:	036 100/03-5185
Signatura:	oc1cw102

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Kolín III., Lipanská 420, je organizována jako úplná základní škola. V době konání inspekce měla 557 žáků umístěných ve 23 třídách. Ve škole pracuje 37 pedagogických pracovníků. Od 1. ledna 1994 je škola právním subjektem. Hospodaří jako příspěvková organizace. Zřizovatelem je Město Kolín. Součástí školy jsou školní družina, školní klub a školní jídelna. Škola pracuje dle vzdělávacího programu Základní škola, schváleného MŠMT pod čj. 16 847/96-2, včetně úprav a doplňků schválených MŠMT ČR pod čj. 25 018/98-22. Charakteristickým znakem školy je rozšířená výuka hudební, výtvarné a tělesné výchovy (dále v textu RVHv, RVVv, RVTv). Proto je ve 14 třídách (viz dále) učební plán uvedeného vzdělávacího programu modifikován pod čj. 21 969/96-22, čj. 21 970/96-22 a čj. 29 738/96-22-50.

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- personálních podmínek vzdělávání a výchovy v základní škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům a sledovanému okruhu předmětů,
- materiálně-technických podmínek vzdělávání a výchovy vzhledem ke schváleným učebním dokumentům a sledovanému okruhu předmětů,
- průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy v základní škole v předmětech český jazyk, matematika, fyzika, chemie, hudební výchova, tělesná výchova, ve skupině předmětů dějepis a vlastivěda a ve skupině předmětů přírodověda a přírodopis.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM A PŘEDMĚTŮM UVEDENÉHO OKRUHU

Přehled výuky uvedeného okruhu předmětů z hlediska požadavků vyhlášky č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců (dále pouze vyhláška č. 139/1997 Sb.):

Předmět	OPZ		O		P		N	
	H	%	H	%	H	%	H	%
Český jazyk	49	100						
Dějepis	17	74			6	26		
Matematika	45	92			4	8		
Fyzika					19	100		
Chemie	11	100						
Přírodopis	20	100						
Hudební výchova					1	6	15	94
Tělesná výchova	15	46			1	3	17	51

Vysvětlivky: H - počet hodin učebního plánu za týden; OPZ - vyučující splňují podmínky odborné i pedagogické způsobilosti; O - vyučující splňují pouze podmínky odborné způsobilosti; P - vyučující splňují pouze podmínky pedagogické způsobilosti; N - vyučující nesplňují žádnou z uvedených podmínek.

První stupeň:	OPZ		O		P		N	
	H	%	H	%	H	%	H	%
1. třídy	22	51					21	49
2. třídy	46	98					1	2
3. třídy	48	96					2	4
4. třídy	70	87			6	7	5	6
5. třídy	30	54			3	5	23	41

Při celkovém hodnocení této oblasti je nutno vycházet ze skutečnosti, že dvě učitelky prvního stupně v současné době dálkově studují pedagogickou fakultu (jedna se již připravuje na státní závěrečné zkoušky) a že vyučující hudební výchovy dosahuje při své práci se žáky zcela mimořádných, výborných, doložitelných výsledků (viz dále).

Výchovná poradkyně absolvovala předepsané kvalifikační studium. Její činnost vychází z celoročního plánu a pokrývá všechny oblasti určené vyhláškou o výchovném poradenství.

Jednotlivé prostředky systému vedení zaměstnanců při naplňování výchovně-vzdělávacích cílů školy jsou průkazné. Hospitační činnost členů vedení školy je součástí širšího kontrolního systému, plánovitá, doložena záznamy o hospitacích a o přijatých opatřeních ke zlepšení zjištěných nedostatků. Ve školním roce 2001/2002 vykonali ředitel školy a jeho zástupce celkem 29 hospitací, v letošním školním roce 21 hospitací. O začínající učitelku chemie pečuje svědomitě zkušený uvádějící učitel. Výsledky písemných prací a kontrolních testů zadávaných jak vedením školy, tak i jednotlivými vyučujícími jsou pečlivě analyzovány a projednávány na schůzích metodických orgánů a pedagogických rad.

Kritéria hodnocení práce zaměstnanců školy jsou stanovena ve vnitřním platového předpisu, se kterým byli všichni zaměstnanci prokazatelně seznámeni. K přehodnocování kritérií dochází jednou ročně, nebo v závislosti na organizačních změnách v průběhu školního roku. Navíc je prováděno měsíční jednorázové ohodnocení aktivity pracovníků. K dobrému klimatu uvnitř pedagogického sboru a tím i školy přispívají „výjezdní pedagogické rady“ spojené s poznávacími a rehabilitačními aspekty, společné oslavy Dne učitelů a zájezdy do zahraničí. Z hlediska zásad školského managementu má vedení pedagogických pracovníků velmi dobrou úroveň.

Velmi dobrý je rovněž systém dalšího vzdělávání učitelů. Ředitel školy stanovil jeho priority a snaží se, dle finančních možností rozpočtu, uspokojovat zájmy vyučujících v této oblasti. Podrobné vyúčtování dotace za rok 2001 je přílohou výroční zprávy o hospodaření školy ve školním roce 2001/2002. V roce 2002 se 33 vzdělávacích akcí zúčastnilo 23 členů pedagogického sboru. Finanční prostředky umožňují také pravidelné doplňování učitelské knihovny o publikace metodického charakteru.

Organizační struktura řízení školy, formy a metody práce, práva a povinnosti pracovníků jsou jasně a funkčně stanoveny v organizačním a provozním řádu. Další navazující vnitřní předpisy a směrnice, vytvořené v době přechodu školy do právní subjektivity, jsou v současné době postupně inovovány v závislosti na organizačních a legislativních změnách.

Řád školy je vypracován přesně v intencích vyhlášky o základní škole. Obsahuje také vhodně formulovaná práva žáků a všechna doporučení obsažená v metodických pokynech MŠMT k prevenci a řešení šikanování mezi žáky škol a školských zařízení, k prevenci sociálně patologických jevů u dětí a mládeže a k prevenci záškoláctví.

Povinná dokumentace školy vztahující se k předmětu inspekce (třídní knihy, třídní výkazy, katalogové listy, záznamy o komisionálních zkouškách) je vedena na předepsaných tiskopisech a většinou řádně vyplněna. Ředitel školy byl seznámen s drobnými chybami při zapisování probrané látky v třídních knihách.

Obě části informačního systému jsou plně funkční. Předávání informací uvnitř školy je zajištěno standardními prostředky (pedagogické rady, organizační porady na různých úrovních, zveřejňování materiálů na nástěnkách, schůzky předmětových komisí, školní noviny, pravidelné třídnické hodiny atd.). Rozhodujícími činiteli vnějšího informačního systému jsou velmi dobrá spolupráce vedení školy s výborem SRPŠ a se zřizovatelem školy. Škola je připojena na internet a má tak možnost prezentovat se na veřejnosti prostřednictvím vlastních webových stránek. Rodiče jsou informováni o prospěchu a chování svých dětí jednak standardními způsoby (třídní schůzky, žákovské knížky), jednak netradičními způsoby (schůzky spojené s občerstvením a s prezentací činnosti školy, zpravodaj pro rodiče, Den otevřených dveří, Den pro mateřské školy). V některých žákovských knížkách se často objevují zápisy (např. *písemná práce, zkoušen* atd.), které rodiče neinformují zřetelně o tom, co jejich dítě umí či neumí. Veřejnosti jsou volně přístupné nejen pokyny k poskytování informací, ale také výroční zprávy o činnosti a hospodaření školy, zpráva z předcházející komplexní inspekce a články o činnosti školy v regionálním tisku.

Personální podmínky výuky a vzdělávání ve sledovaných předmětech jsou celkově velmi dobré.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM A PŘEDMĚTŮM SLEDOVANÉHO OKRUHU

Funkční a estetická výzdoba podpořila příjemné pracovní prostředí v kmenových učebnách prvního stupně. Třídy jsou vybaveny audiovizuální technikou, zpětnými projektory, tradičními nástěnnými pomůckami a encyklopedickou literaturou. Kromě pracovních sešitů používají učitelky při práci se žáky pracovní listy, které kopírují z dalších publikací. Hospitace se zde konaly v předmětech český jazyk, matematika, vlastivěda a přírodověda.

Materiálně-technické podmínky pro výuku českého jazyka a dějepisu na druhém stupni jsou velmi dobré. Ve škole je dostatek didaktické techniky, pomůcek, literatury. Obě knihovny (žákovská i učitelská) jsou nadstandardně vybaveny, postupně modernizovány jednotlivými tituly i sadami knížek.

Výzdoba odborné pracovny matematiky a jejího nejbližšího okolí na chodbách má k výuce tohoto předmětu velmi úzký vztah. V době konání inspekce zde probíhaly dvě ze čtyř sledovaných hodin na druhém stupni. Kromě učebnic, sbírek a tabulek nebylo zaznamenáno využití žádných dalších pomůcek. V počítačové učebně žáci pracovali pouze v části jedné hodiny matematiky. Vybavení odpovídá standardu poskytovanému školám v rámci projektu MŠMT „Internet do škol.“

Pro výuku fyziky a chemie jsou ve škole vybudovány dvě odborné pracovny s kvalitním vybavením a potřebnou didaktickou technikou. V sousedství obou učeben jsou velmi dobře vybavené kabinety. Škola má dostatek vhodných demonstračních i žákovských učebních pomůcek.

Nadstandardním technickým vybavením (mj. řídicím pultem ovládajícím na závěsném systému umístěnou audiovizuální techniku či zatemnění oken při projekci, víceúčelovými pracovními stoly, meotarem, množstvím stálých nástěnných pomůcek, expozicí sbírek, preparátů a různých

modelů v prosklených skříňkách atd.) i přímo navazujícím kabinetem disponuje rovněž odborná pracovníkyně přírodopisu.

Výuku hudební výchovy absolvuje více jak polovina žáků (12 tříd) v účelně zařízené odborné učebně. Pódium s klavírem a široké zastoupení didaktických pomůcek, (zejména audiovizuální technika, kvalitní ozvučení učebny, keyboardy s disketovou mechanikou, sada deseti žakovských elektrofonických klávesových nástrojů, soubor orffovských nástrojů a některé další pomůcky), představují výrazný stimul pro žáky. Standardní vybavení k výuce hudební výchovy (klavír, koberec, TV s videorekordérem, hi-fi systém, rytmické nástroje, notová osnova aj.), spolu s vhodným prostorovým uspořádáním, upraveností a výzdobou, skýtá i kmenová učebna třídy I. A. Klavír jako základní pomůcka a audiotechnika k poslechu hudebních ukázek jsou k dispozici i v dalších třídách, ve kterých je předmět vyučován.

Poloha školního hřiště u hlavní silnice, na němž se konaly všechny hospitované hodiny tělesné výchovy, prašné povrchy běžecké dráhy i hřiště na odbíjenou nejsou z hygienického hlediska příliš vhodné. Rozměry tohoto zařízení negativně ovlivňují efektivitu výuky zejména v těch případech, kdy zde cvičí společně větší počet žáků. Kromě školního hřiště má škola ještě dvě velmi kvalitní tělocvičny.

S výjimkou fyziky a hudební výchovy je ve škole dostatek nových učebnic, pracovních sešitů a dalších publikací k procvičování učiva. Postupně dochází k inovaci i dalších učebních pomůcek.

OÚ Kolín, okresní hygienik vydal Rozhodnutí - závazný posudek o využití objektu pro provoz školy dne 27. října 1995. Ředitel školy zajišťuje pravidelné prověrky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci včetně souvisejících školení zaměstnanců. Revize vybraných technických zařízení probíhají v termínech předepsaných příslušnou státní normou. Žáci jsou rovněž pravidelně poučováni o prevenci úrazů i nežádoucích společenských jevů. V knize úrazů jsou evidovány pouze běžné drobné úrazy zejména v hodinách tělesné výchovy.

Materiálně-technické podmínky výuky měly ve sledovaných předmětech celkově spíše nadprůměrnou úroveň.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VE VÝŠE UVEDENÉM OKRUHU PŘEDMĚTŮ

Realizace vzdělávacích programů

Ve třídách VI.A a VII.A je aplikován učební plán pro třídy s RVHv, ve třídách IV.B, VI.B, VII.B, VIII.B a IX.B učební plán pro třídy s RVVv, ve třídách VI.D, VII.C a IX.C učební plán pro třídy s RVTv, ve třídách II.A, III.B a V.A učební plány pro třídy s RVHv a RVVv a ve třídě IV.A učební plány pro RVHv a RVTv. Výuka ve zbývajících devíti třídách s tzv. všeobecným zaměřením (dále VZ) probíhá podle standardního učebního plánu uvedeného v charakteristice školy.

Časové dotace sledovaných předmětů odpovídají požadavkům uvedených učebních plánů. Zápisy v třídních knihách průkazně zachycují průběh vzdělávání a plnění učebních osnov. Systém kontroly plnění učebních plánů a učebních osnov je účinný.

Žáci tříd s RVHv si navíc upevňují a rozšiřují získávané znalosti a dovednosti v dalších dvou hodinách nepovinného předmětu sborový zpěv v rámci jednoho ze čtyř školních dětských pěveckých sborů (dále DPS) vedených zkušenými třídními učitelkami I. A (*DPS Vodopád*) a VI. A (*DPS Písklata, Lentilky a Čtveráci*) a v neposlední řadě i návštěvou hudebního oboru při ZUŠ Kolín, s níž škola příkladně spolupracuje.

Žáci ze tříd s RVTv jsou členy SC Kolín. Hodiny rozšířené výuky tělesné výchovy absolvují v rámci tréninků ledního hokeje či fyzické přípravy pod vedením trenérů tohoto oddílu. Z důvodu účasti v mistrovských utkáních dochází během školního roku k opakovaným, téměř celodenním absencím žáků třídy IX.C. Odpadají mj. i hodiny předmětů jimž se vyučuje pouze jednu hodinu týdně (např. přírodopis), což představuje poměrně výrazný zásah do ročního učebního plánu.

V učebním plánu tříd VZ jsou zařazeny nepovinné předměty semináře z českého jazyka a z matematiky a sportovní hry. Předměty tematicky blízké fyzice, chemii a přírodopisu se ve volitelné ani nepovinné části učebních plánů nevyskytují.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu český jazyk

Z 15 učitelek českého jazyka nesplňují dvě podmínky vyhlášky č. 139/1997 Sb. Personální podmínky výuky jsou velmi dobré.

Všechny učitelky zařadily motivaci k jednotlivým úkolům. Její účelnost ovlivnily svým osobním přístupem a zejména promyšleným způsobem prezentace. Často zaznamenanými stimulatory v sledovaných hodinách byly pobídka k práci, pochvala, povzbuzení, ale také napomenutí. Dle zkušeností vyučujících byly vedle této citové motivace jenom někde zařazeny další rozumové či volní motivační aspekty. V hodnocení žáků převažovala zpětná vazba spojená s informací, jak např. lépe zvládnout dané učivo. Menší důraz byl kladen na stanovené výukové cíle, žáci si vždy neuvědomovali, proč se zrovna tuto látku učí. Znamky v žákovských knížkách dokladují četnost klasifikace, výrazně však převažují známky z písemných mluvnických projevů nad ústním zkoušením a hodnocením slohových prací, mluvních projevů a znalostí z literární výchovy.

Příprava na jednotlivé hodiny měla spíše velmi dobrou úroveň. Hodiny byly promyšlené, vyučující využili efektivně výše uvedené didaktické pomůcky, méně potom informativní literaturu. Využívání materiálně-technického zázemí a dodržování psychohygienických zásad (správné sezení, dobré osvětlení, častá relaxační cvičení a pohybové aktivity, střídání činností, zařazování soutěží, didaktických her, individuální tempo práce apod.) patřily k výrazným pozitivům sledovaných hodin. K dílčím nedostatkům patřilo dlouhodobé plánování v pátém ročníku, kde byla nepřesně zajištěná kontinuita výuky.

V organizaci, metodách a formách práce byla ve dvou třetinách sledovaných hodin zaznamenána mírná převaha negativních zjištění. Převládal frontální styl práce s dominantní činnostní a verbální rolí vyučujících. Způsoby frontální práce byly různé, jen některé však dostatečně aktivizovaly žáky, jiné byly málo či zcela neefektivní (jeden žák u tabule, ostatní přihlížejí apod.). Žáci se málo aktivně podíleli na vlastním vzdělávání. Učitelé nediferencovali, sporadicky brali na zřetel individuální předpoklady a možnosti žáků. V celkové organizaci hodin se dále projevil menší metodické zkušenosti mladých učitelů. Při kooperativní práci nebyla někdy jasně stanovena pravidla, rezervy byly zaznamenány také v pregnantně pokládaných otázkách a zadáních úkolů. V třetině sledovaných hodin převažoval činnostní styl práce. Tyto hodiny byly efektivní, učitelky uměly funkčně využívat standardní i moderní formy práce.

V interakci učitel – žák se projevila empatie, vstřícnost i zkušenost vyučujících, schopnost zvládnout i případné negativní projevy žáků. Nejen v nižších ročnících žáci dodržovali dohodnutá pravidla chování, měli důvěru ke svým učitelům. Ve velmi dobrých hodinách vedly promyšlená motivace a organizace i ve vyšších ročnících a sportovních temperamentních třídách k tomu, že se žáci snažili spolupracovat, úkoly je zaujaly. Žáci ve třídách s rozšířenou výukou hudební a výtvarné výchovy pracovali klidněji, uvážlivě, v hodinách projevovali dobré

znalosti, více se prezentovali v samostatné práci. Vesměs všichni vyučující užívali kultivovanou spisovnou češtinu.

Devět sledovaných vyučovacích hodin bylo z hlediska vzdělávání hodnoceno nejčastěji jako průměrné a velmi dobré, v malé míře jako podprůměrné a vynikající.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyce byly celkově na průměrné úrovni.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětech dějepis a vlastivěda

Sledované hodiny dějepisu se vyznačovaly klidnou pracovní atmosférou. Strukturalizace a chronologizace učiva je plánována v intencích pokynů vzdělávacího programu. Také učivo vlastivědy - zeměpisné, dějepisné i výchova ke zdraví - je správně rozplánováno do dvou let.

Personální i materiální podmínky jsou na velmi dobré úrovni. Kvalitu výuky nejvíce ovlivnily osobní přístupy učitelek, nikoli absence příslušné odbornosti (u dvou z osmi učitelek těchto předmětů). V hodinách byly využity – více či méně - pomůcky, odborná literatura, zpětné projekty, mapy, atlasy. Někteří učitelé cíleně pracují s pomůckami. Bylo zřejmé, že jsou využívány pravidelně a žáci jsou zvyklí na práci s nimi. Pracovní prostředí bylo didakticky podnětné.

Ve sledovaných hodinách přistupovali učitelé k dodržování psychohygienických zásad rozdílně. V jedné hodině vlastivědy reagovala učitelka na únavu dětí zařazením pohybové relaxace a herních prvků, účelně využila meotaru, v druhé byly děti často napomínány, zvolené postupy spíše podpořily jejich nezáměr o práci. Také hodiny dějepisu byly v dílčích částech monotónní. Tempo výuky i náročnost požadavků odpovídaly možnostem žáků.

Nejčastější aktivizující metodou byl řízený rozhovor. Zvláště promyšlený a efektivní byl vzhledem k probíranému tématu v devátém ročníku. Pouze v této hodině dějepisu byl žákům jasný cíl vyučovací hodiny. Ve sledovaných hodinách vlastivědy byl dětem jasný cíl při zařazeném tématu výchovy ke zdraví. Často žáci pracovali s učebnicí, s obrazovým materiálem, s různými mapami, namnoženými pomocnými materiály. Ve všech hodinách dominovala frontální práce v různých formách. Učitelé žákům neusnadnili práci zařazením názorných materiálů.

V hodinách dějepisu i vlastivědy byla méně využívána motivace. Žáci se na začátku seznámili s programem hodiny, v průběhu hodiny byli povzbuzováni a chváleni, chyběla však cílená motivace ke splnění jednotlivých úkolů. Žákovské knížky dokladují četnost klasifikace. Určité rezervy jsou (vzhledem k proběhlé výměně pedagogických pracovníků) v hodnocení žáků šestého ročníku (pololetní klasifikace jednoznačně nepodpořila zájem žáků o předmět).

Interakce a komunikace mezi učiteli a žáky byly bezkonfliktní. Vyjma jednoho případu jednali učitelé s žáky důsledně, laskavě, trpělivě, spíše pomáhali a povzbuzovali.

Kvalita průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy v pěti sledovaných hodinách vlastivědy a dějepisu měla průměrnou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v matematice

Průběh vyučování svědčil o pečlivé přípravě vyučujících. Časově-tematické plány jsou zpracovány. Stanovené cíle výuky odpovídají učebním osnovám.

Výuku tohoto předmětu zajišťuje celkem 15 učitelek. Pouze dvě z nich nesplňují požadavky vyhlášky č. 139/1997 Sb. Personální zajištění výuky je velmi dobré.

Materiálně-technická podpora výuky matematiky je popsána v předcházející části zprávy. Celkově je rovněž velmi dobrá.

Učitelky respektovaly psychohygienické zásady učení. Patřily k nim především jasné, přiměřené a srozumitelné organizační pokyny. V hodinách byl dostatek času na pochopení a procvičení

učiva. Učitelky chápaly chybování žáků jako zcela přirozený prvek procesu učení. Pozitivním slovním hodnocením podporovaly zdravé sebevědomí žáků. V případě potřeby jim trpělivě pomáhaly. V respektování dalších psychohygienických a didaktických zásad učení se u jednotlivých vyučujících vyskytovaly dílčí nedostatky. Týkaly se zejména důsledného a všestranného využívání zadaných příkladů k rozvoji samostatného uvažování a tvořivosti žáků, střídání různých způsobů procvičování učební látky, zařazování relaxace do vyučovacího procesu, využívání již osvojených znalostí a dovedností k pochopení a prvotní aplikaci nové látky, logické stavby výkladu nových pojmů, využívání názorných pomůcek, diferenciací nároků na žáky dle jejich individuálních potřeb ve všech fázích výuky.

Cíl většiny hodin spočíval v opakování a procvičování učiva. Z vyučovacích metod převládala různě efektivní práce učitelek s celou třídou. Ke skupinové práci měli žáci příležitost v pěti hodinách. Ne vždy však bylo zadání a vlastní práce organizována tak, aby se na výsledku mohli podílet skutečně všichni členové týmu. K dalším nedostatkům zjištěným v některých hodinách patřila malá četnost žáků střídajících se u tabule a práce učitelky i v těch případech, kdy bylo možno zaměstnat žáky (např. během rýsování konstrukcí na tabuli).

Společným nedostatkem úvodní části všech hospitovaných hodin byla absence jakékoli motivace. Vyučující pouze oznámili téma či program hodiny. Převažujícími činiteli průběžné motivace a hodnocení potom byly časté slovní pochvaly, různé formy odměňování aktivity žáků, promyšlené využívání přirozené zvědavosti a soutěživosti žáků (zejména na prvním stupni), možnost volby příkladů, interní matematické soutěže. Hodnocení žáků klasifikací nebylo zaznamenáno ani v těch případech, kdy žák vypracoval příklad na tabuli zcela bezchybně. V žákovských knížkách je však zapsán dostatečný počet známek především z písemných prověrek. Závěrečným shrnutím učiva a stručným hodnocením končily hodiny především na prvním stupni.

Vzájemné vztahy mezi žáky a vyučujícími jsou založeny na důvěře a respektování pravidel školního řádu. Z chování žáků ve třídách i o přestávkách byla patrná velmi dobrá výchovná práce školy. Vyučující dbají i na dodržování základních pravidel společenského chování mezi žáky navzájem a jdou jim v tomto směru příkladem. Většina žáků měla k výuce pozitivní vztah. Spontánní vzájemná pomoc žáků během samostatného procvičování učiva byla vyučujícími tolerována. Žáci neměli příležitost k soustavnému rozvoji základních sociálních a komunikativních dovedností. Učitelky se spokojily s tím, že žáci odpovídají jedním slovem. Málo času věnovaly, v návaznosti na charakter učiva a věk žáků, diskusi alternativních řešení daného úkolu, zdůvodňování procvičovaných jevů či důslednému vedení žáků ke komentování práce u tabule. Verbální projev učitelek byl velmi dobrý jak po jazykové, tak i odborné stránce.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy byly v sedmi hodinách velmi dobré, v pěti hodinách průměrné. Jejich celková úroveň měla ve sledovaných hodinách spíše nadprůměrnou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve fyzice

Výuka tohoto předmětu byla sledována celkem v šesti vyučovacích hodinách, ve všech ročnících, v nichž se předmět učí, a u všech vyučujících.

Všechny vyučovací hodiny fyziky vyučují učitelé, kteří nesplňují podmínky odborné způsobilosti pro její výuku. Jsou to čtyři učitelé jiné odbornosti (dva učitelé s odborností matematika - základy techniky, jeden matematika – výtvarná výchova, jeden přírodopis – základy zemědělské výroby a ochrana životního prostředí). Dva mají ve výuce tohoto předmětu delší praxi.

Ve škole je zřízena předmětová komise fyziky, která rozpracovala rozvržení učiva do jednotlivých ročníků podle přidělené časové dotace. Problémy byly zaznamenány ve skloubení

těchto tematických plánů s učebnicemi pro žáky. Předložené výstupy z práce předmětové komise svědčí o neformálnosti její činnosti.

Neodbornost výuky měla u dvou ze čtyř učitelů negativní vliv na odbornou a věcnou správnost. Dlouholetá praxe učitelů se někdy záporně projevila v rutinních metodických postupech, které vždy nevyhovovaly požadavkům realizovaného vzdělávacího programu. Učitelé byli na vyučovací hodiny připraveni po obsahové stránce, probírané učivo odpovídalo osnovám, některým učitelkám však chyběla odborná příprava se všemi souvislostmi a návaznostmi (propedeutika dalšího učiva, navazování na předcházející poznatky z jiných předmětů). Kvalita výuky se dost významně u jednotlivých učitelů odlišovala v organizaci, ve formách a metodách práce a v polovině zhlédnutých vyučovacích hodin měla v tomto ohledu pouze vyhovující úroveň.

Výuka fyziky probíhala v dobře vybavené odborné pracovně nebo v jiné třídě (dvě šesté třídy se učily v kmenové třídě užívané nejčastěji pro výuku matematiky). Ve třech zhlédnutých hodinách se učitelům celkem dařilo využívat různé formy motivace k probuzení aktivního zájmu žáků o předmět a organizačně připravit hodinu tak, aby probírané učivo a prováděné činnosti žáky zaujaly. S rozdílným úspěchem se učitelé snažili propojovat probíranou látku s praxí a opírali se o zkušenosti žáků z denního života.

Sledovaná výuka probíhala téměř výhradně frontálně. Učitelé látku zpravidla nejprve vysvětlili, předali prakticky již hotový poznatek, poté učivo procvičovali (někdy s využitím vhodných pomůcek popř. didaktické techniky). Jen ve dvou hodinách jim zbyl čas na to, aby si ověřili, jak žáci učivo pochopili. V některých hodinách citelně chyběla vnitřní diferenciaci a utřídění nároků na jednotlivé skupiny žáků.

V hospitovaných hodinách neprobíhalo zkoušení s následnou klasifikací. Ze zápisů v žákovských knížkách je zřejmé, že někteří učitelé zkoušejí převážně písemnou formou a zejména teoretické poznatky, málo nebo vůbec jsou prověřovány dovednosti. Průběžně byli žáci hodnoceni slovně (často stručným konstatováním „dobře - špatně“, někdy také širším slovním hodnocením s náležitou zpětnou vazbou). Jedna učitelka využívala průběžnou klasifikaci písemných měsíčních prací k vnitřní diferenciaci pro další upevňování a prověřování učiva a k motivaci domácí přípravy.

Výuka fyziky převážně probíhala od třetí vyučovací hodiny, v nichž únava žáků narůstá. Přesto nebyly do sledovaných hodin zařazeny žádné relaxační aktivity. Jen někdy byli žáci aktivizováni změnou činností. Z hlediska psychohygieny a vzhledem k teoretické náročnosti předmětu je velmi nevhodně – a zejména při jednohodinové týdenní dotaci – umístěna do rozvrhu hodin fyzika ve třídě VII. C na šestou vyučovací hodinu v pátek. Výuka v této hodině byla neefektivní.

Učitelé při sledovaných hodinách jednali se žáky většinou klidně a uvážlivě. Žáci se chovali ukázněně a s učiteli se snažili v rámci svých možností a schopností spolupracovat. Ve dvou vyučovacích hodinách žáci pracovali se žákovskými pomůckami a měli možnost spolupracovat ve skupině. Jejich počínání svědčilo o sociální nezkušenosti v kooperaci.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve fyzice byly hodnoceny jako pouze vyhovující.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v chemii

Při inspekci byly provedeny celkem čtyři hospitace, po dvou v osmém i devátém ročníku. Výuka tohoto předmětu je odborně velmi kvalitně zajištěna. Začínající učitelka předává množství různých doplňujících informací, aktuálních poznatků a do výuky zařazuje zajímavé demonstrační pokusy, které jí pomáhají získávat pro tento obtížný předmět zájem žáků. Krátká praxe se negativně promítla do příliš náročné míry naplňování vzdělávacích cílů předmětu

(např. tematický plán chemie zahrnuje veškeré doporučené rozšiřující učivo) a do nevyváženosti mezi aktivitou učitelky a žáků. Příliš dominující postavení učitelky často „odsoudilo“ žáky do role pasivních pozorovatelů a posluchačů.

Dlouhodobé plánování výuky odpovídá osnovám realizovaného vzdělávacího programu. Základní plán je doplněn laboratorními pracemi. Bezprostřední příprava na sledovanou výuku byla zodpovědná, pečlivá, promyšlená. Týkala se obsahu i materiální podpory učení. Zaostávala v přípravě takových metod a forem práce, které by umožnily žákům aktivnější spoluúčasť na učení. K vyvolání a udržení zájmu některých z nich byly častěji používány příkazy a zákazy než přesvědčování a účinná argumentace. Tím v některých hodinách negativně utrpěla atmosféra ve třídě.

Úvodní opakování mělo nejčastěji ráz frontální práce. V některých hodinách také probíhala samostatná písemná práce jednotlivců nebo – velmi formálně – dvojic. Při vyhodnocování se žáci museli poměrně často spokojit jen s pouhým konstatováním učitelky, byl-li úkol splněn dobře či špatně. Zpětná vazba nebyla doplňována kvalitní prací s chybou. Výklad nové látky byl zpravidla prováděn formou logicky uspořádané a odborně správné přednášky, doplňované demonstračními pokusy či projekcí obrázků, tabulek, schémat nebo vhodných výseků z výukových videozáznamů (promyšleně bylo využíváno vybavení odborné pracovny a její podnětné prostředí). Jen v některých částech zhlédnutých hodin učitelka využila osobní zkušenosti žáků z denní praxe. Patrná byla (někdy marná) snaha učitelky navazovat na dříve získané poznatky a vyvozovat nové učivo. Ve dvou hodinách žáci doplňovali probrané učivo o další zajímavosti, které zpracovali do referátů. Kvalita referátů byla rozdílná, žáci zřetelně postrádali kvalitní vedení při jejich přípravě i prezentaci. Při sledované výuce nedostali příležitost samostatně hledat a objevovat, využívat vhodné informační zdroje a pracovat s informacemi. Vyučující také málo přihlížela k jejich individuálním vzdělávacím potřebám (chyběla hlubší vnitřní diferenciací a respektování osobního tempa žáků). Nebyl vytvářen dostatečný prostor pro jejich sociální rozvoj (pro spolupráci, pro rozvoj flexibility, pro diskusi, pro samostatné aktivní učení).

Sledovaná výuka chemie probíhala v druhé polovině dopoledního rozvrhu hodin. Učitelka zařazovala do hodin jednoduché pohybové relaxační aktivity.

Náročný a důsledný přístup učitelky k žákům přináší dobré výsledky v rozsahu poznatků, které jsou však nejčastěji jen výsledkem pamětního učení.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu chemie byly hodnoceny jako průměrné, četnosti pozitivních zjištění a nedostatků byly zhruba v rovnováze.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve skupině předmětů přírodověda, přírodopis

Ve všech sedmi hospitovaných hodinách vyučovali učitelé odborně a pedagogicky způsobilí. Aktuální příprava učitelů na výuku se vyznačuje důrazem na dodržení návaznosti předkládaného učiva. Do výuky přírodovědy ve 4. a v 5. ročníku je podrobně zakomponován kurz *Výchova ke zdraví*, u přírodopisu je pamatováno i na laboratorní práce.

Materiální podporu výuky představovaly na prvním stupni pouze běžné pomůcky - tabule, učebnice, v jednom případě encyklopedická literatura či triviální a nepříliš zdařilé a přesvědčivé demonstrace k výkladu učiva o jednoduchých strojích. Materiálně-technické zázemí odborné učebny přírodopisu k výuce dostatečně podněcuje. Ve třech ze čtyř hodin navštívených na druhém stupni učitelé opakovaně využili zpětnou projekci (zápis učiva, otázky k ověření vědomostí, podpora výkladu nové látky). Její viditelnost a tím i efektivita byly sníženy částečným přesahem promítaného obrazu na tabuli. Nástěnné pomůcky, resp. videoukázku, účelně využil učitel přírodopisu ve třídách IX. C a VIII. A. S omezeným výběrem druhů i

množstvím vzorků živých přírodnin pracovali žáci VI. D a VII. C. Připravené nástěnné obrazy k procvičení i výkladu učiva zůstaly učitelkou nevyužity.

Tempo výuky učitelé přizpůsobovali schopnostem většiny žáků. Individuální péče či diferencovaný přístup však registrovány nebyly. Relaxační prvky byly registrovány ve čtyřech vyučovacích jednotkách. Stavba rozvrhu většinou odpovídá požadavkům hygieny učení. Přidělení hodin přírodopisu u třídy IX. A do dvou po sobě následujících dnů (čtvrtek, pátek), navíc 5., resp. 6. vyučovací hodinu, však není optimální variantou, podobně jako zařazení přírodopisu třídy VI. D (jednohodinová týdenní dotace) od začátku školního roku až do 25. března na 8. vyučovací hodinu.

Společným rysem všech navštívených hodin byla frontální výuka (řízený rozhovor) se společným vyvozováním nových poznatků a s menší (přírodověda) či výraznou (přírodopis) dominancí vyučujících. Aktivizující prvky učení (skupinové řešení úkolů, vyhledávání informací, pozorování, porovnávání) byly zaznamenány spíše ojediněle. Jen výjimečně byly využity např. mezipředmětové vazby, problémové otázky nebo participace žáků na zápisu učiva. Instruktaže některých vyučujících postrádaly jednoznačnost a úplnost. Ve dvou hodinách se vyučující dostali v jejich průběhu do časové tísně a přestože v závěru korigovali některé postupy, došlo k mírnému přetažení výuky do přestávky. Ostatní hodiny končily se zvoněním.

V úvodu hodiny učitelé, až na výjimku, sdělili náplň práce. Konkrétní specifikace výukových cílů zazněla třikrát. Návazností učiva, pochvalou žáků a využitím jejich zkušeností se snažili o udržení zájmu i během vyučovací jednotky. Téměř ve všech navštívených hodinách vyučující žáky motivovali písemným či ústním ověřováním vědomostí s následným vyhodnocením a klasifikací. Namátkovou kontrolou žákovských knížek a písemností byla zjištěna dostatečná četnost známek. Účinnou stimulaci pro žáky představovaly i občas zařazené soutěživé prvky nebo např. již zmíněná videosekvence. Rezervy existují ve využití závěru hodiny - stručné shrnutí jednotlivých činností včetně zhodnocení práce žáků se objevilo pouze dvakrát.

Úroveň komunikace a interakce na bázi učitel - žák a žák - učitel se jednoznačně odvíjela od míry dominance vyučujících, a to, vzhledem k věku žáků, nepřímo úměrně. Zejména žáci 6. - 9. ročníku se nezdálo dostávat do pozice pasivních účastníků výuky. Jejich jednoslovné odpovědi učitele uspokojovaly. Otázky s možností odpovědi ano - ne nebo formulované na pouhé doplnění požadovaného údaje totiž nebyly výjimkou. Učitelce přírodopisu se navíc vynucováním autority formou direktivních rozhodnutí nedaří navodit nezbytné klima důvěry a vzájemného respektování. O poznání více prostoru k souvislejšímu projevu poskytovaly žákům učitelky 1. stupně.

Hospitace se konaly ve čtyřech hodinách přírodopisu, ve dvou hodinách přírodovědy a v jedné hodině základů přírodních věd. Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v této skupině předmětů měly průměrnou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu hudební výchova

Z celkového počtu osmi hospitací jich pět bylo uskutečněno ve třídách s rozšířenou výukou hudební výchovy. Chybějící požadovaná kvalifikace u dvou učitelek kvalitu výuky nijak nesnížila.

Rozčlenění učiva do jednotlivých ročníků přísně respektuje učební osnovy zvoleného vzdělávacího programu. Participace všech zainteresovaných na tvorbě tematických plánů a jejich vzájemná spolupráce jsou samozřejmostí. Předmětová komise pracuje neformálně. Zápisy v třídních knihách jsou průkazné a vyčerpávajícím způsobem vypovídají o dodržování osnov. Bezprostřední příprava učitelek na vyučování byla pečlivá a promyšlená.

Odborná pracovna hudební výchovy i kmenová učebna třídy I.A poskytují svým vybavením výborné podmínky k výuce předmětu. V jedné z dalších učeben velikost školního nábytku neodpovídala výšce přítomných žáků. Nejčastějším doprovodným nástrojem je klavír, některé učitelky používají i kytaru či keyboard. Instrumentální složku obohatili v několika hodinách i sami žáci, jejichž dovednost (hra na zobcové flétny, klávesové nástroje či kytaru) učitelky účelně uplatnily. Audiotechnické pomůcky pomáhaly učitelkám a žákům při procvičování písni (vlastní nahrané doprovody) nebo reprodukci poslechové skladeb ve čtyřech hodinách. Namísto učebnic pracovali žáci s nakopírovanými záznamy písni ze zpěvníků, opakovaně byla využita notová osnova. Orffovské nástroje vhodně doplňovaly rytmickou sekci příslušně zvoleného nebo nahraného doprovodu, četnost jejich zapojení do výuky však byla nižší.

Relaxační zaměření předmětu bylo učitelkami respektováno zařazováním pohybových aktivit, dramatizací písňových textů či jejich rytmizací hrou „na tělo“ nebo vytleskáváním, stejně jako poskytnutím prostoru žákům k nerušenému vnímání poslechové skladby. Příkladem způsobem, vyjma jedné hodiny, absolvovali žáci průpravu ke zpěvu (uvolňovací a dechová cvičení, jazykolamy a říkanky, melodie stoupavá a klesavá, intonační cvičení s využitím tónického kvintakordu či modulace aj.).

Hlavní náplň dvou vyučovacích jednotek představovala hudební nauka, konkrétně procvičování harmonie (mj. tvorbou kvintakordů, sextakordů či kvartsextakordů dle zadání na notové osnově), resp. výklad dynamiky a její následné praktické použití při práci s notovou osnovou, dynamickými značkami a notovým záznamem nové písni. I takto zaměřenou výuku učitelky důmyslně obohacovaly dalšími činnostmi - např. sborovým zpěvem a cappella nacvičované písni dle předepsané dynamiky, poslechem skladby a jejím rozbořením apod. Netradiční hodinu, založenou na uplatnění nástrojové hry žáků navštěvujících ZUŠ, předvedla učitelka III.B. Komplexnost výuky a detailní provázanost jednotlivých činností charakterizovaly hudební výchovu např. ve třídách I.A a II.A. Vedle získaných dovedností prokazovali žáci, zejména „hudebních“ tříd, i rozsáhlé vědomosti v oblasti hudební teorie. K menším nedostatkům patřily např. nižší efektivita využití některých zvolených postupů či absence názornosti při výkladu učiva (akord) ve třídách V.B, resp. VI.C.

Učitelky využívají široký prostor, který předmět k motivování skýtá, k neustálé stimulaci žáků. Přirozeným způsobem, při respektování jejich individuálních schopností, udržují zájem o předmět. Vše se odvíjí od příkladné dechové a hlasové průpravy, pokračuje střídáním činností, pestrostí výuky (včetně zařazení soutěživých a hravých prvků) a končí využitím a dalším rozvíjením dovedností žáků. Samozřejmostí jsou časté pochvaly a hodnocení činnosti žáků včetně průběžně prováděné klasifikace.

Spolupráce učitelek s žáky a potažmo i úroveň jejich vyjadřování je vynikající. Pouze v chování žáků třídy V.B byly registrovány prvky netolerance.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v hudební výchově jsou příkladné.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v tělesné výchově

Učivo je vyučujícími rozděleno do přehledných časově-tematických plánů. Aktuální příprava byla ve sledovaných hodinách velmi dobrá.

Hospitace se konaly v devíti hodinách u osmi vyučujících, z nichž čtyři nespĺňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti. Z dalších devíti učitelek, které vyučují tělesnou výchovu, splňuje obě výše uvedené podmínky sedm z nich. Personální podmínky jsou celkově průměrné.

Rovněž materiálně-technické zabezpečení výuky na školním hřišti má průměrnou úroveň (viz předcházející část zprávy). Velmi dobré je vybavení kabinetu drobným náčiním a dalšími pomůckami.

Příznivý účinek vlastního předmětu na duševní zdraví žáků podporovali vyučující zejména ve třídách prvního stupně tím, že do výuky zařazovali různá soutěživá cvičení, při nichž žáci prožívali radost z pohybu a pocit úspěchu. Učitelky vedou žáky k dodržování zásad osobní hygieny během cvičení i po skončené výuce.

Všechny hodiny měly strukturu obvyklou při výuce tohoto předmětu. Cvičení zařazená v úvodní části měla postačující intenzitu a byla přiměřená fyziologickým a anatomickým předpokladům žáků. Rozcvičení mělo vhodnou formu, skladbu a dostatečnou délku pouze ve čtyřech sledovaných hodinách, protože ve zbývajících vedli rozcvičení žáci, aniž by došlo k předcházející konzultaci s vyučujícími. Cílem většiny hodin bylo opakování a procvičování již dříve osvojených pohybových dovedností a měření výkonů žáků.

V úvodu hodin byli žáci seznámeni s programem výuky. K dalším motivačním nástrojům patřily ukázky požadovaných cviků, časté pochvaly během cvičení, taktní opravování chyb spravedlivé vyhodnocování již zmíněných soutěživých cvičení a prezentace výsledků žáků na nástěnkách.

Žáci ochotně plnili promyšlené, jasné a stručné organizační pokyny vyučujících, snažili se neopakovat vysvětlené chyby, dodržovali stanovená pravidla chování. Při soutěžích či procvičování pohybových činností měli žáci dostatek příležitostí ke vzájemnému povzbuzování, spolupráci a k projevu tolerance. Všichni vyučující mají k žákům velmi pěkný vztah.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v tělesné výchově byly ve sledovaných hodinách velmi dobré.

Výsledky vzdělávání a výchovy zjišťované školou

Mezi vnitřní evaluační nástroje patří především prověrky a testy zadávané ředitelem školy a jeho zástupcem. Vedení školy má zpracován systém, kterým jsou v několika letech testováni žáci všech ročníků (vyjma prvního) i všech předmětů. Zhruba každým druhým rokem je určitá třída testována z některého předmětu. V loňském školním roce zadalo vedení školy např. srovnávací prověrky z fyziky všem třídám šestého ročníku.

Výsledky prověrek a testů jsou vedením školy analyzovány, závěry se projednávají na pedagogických radách, předmětových komisích, metodickém sdružení. Analýza problémů umožňuje vedení školy operativně reagovat a zasahovat do výchovně-vzdělávacího procesu. Dominantní snahou ředitele i zástupce je, aby se učitelé seznamovali s novými metodami práce a aby je následně využívali.

Z vnějších evaluačních nástrojů využívá škola od roku 1999 srovnávací testy Kalibro, a to v pátém, sedmém a devátém ročníku v celém rozsahu. V roce 2002 vyzkoušelo vedení školy testy vytvořené v jiných základních školách. Tento způsob se jim neosvědčil, proto již v letošním školním roce opět byly zadány testy Kalibra.

Ředitel školy souhlasil s tím, aby vybraní žáci devátých tříd (ročník 1987) absolvovali v měsíci květnu tohoto školního roku mezinárodní srovnávací testy v rámci výzkumu PISA (Programme for International Student Assessment) organizovaného Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD).

Vyučující předmětů sledovaných během inspekce ověřují vědomosti žáků klasickým způsobem - písemnou formou (rozsáhlejší práce i krátké testy) i ústním zkoušením. Frekvence známek je vzhledem k časové dotaci předmětů spíše nadstandardní.

O výsledcích žáků získává škola také zpětnou vazbu z účasti a umístění dětí v olympiádách a různých soutěžích a akcích. Významnější individuální úspěchy v oborových soutěžích předmětů sledovaných inspekcí jsou ojedinělé.

Výše uvedený vzdělávací program je v předmětech sledovaných inspekci realizován v celém rozsahu. Z celkového počtu 60 hospitovaných hodin bylo 6 hodin (10 %) hodnoceno jako vynikajících (hudební výchova), 28 hodin (47 %) jako velmi dobrých, 22 hodin (37 %) jako průměrných a ve 4 hodinách (6 %) byly zjištěny výrazné nedostatky. Celková úroveň průběhu vzdělávání a výchovy byla v hospitovaných předmětech spíše nadprůměrná.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

- Dne 5. listopadu 1998 vydalo Město Kolín Dodatek č. 1, kterým se mění název školy uvedený ve zřizovací listině školy vydané dne 9. listopadu 1993. Takto opravený název školy je v souladu s Rozhodnutím o změně v zařazení do sítě škol čj. 71/12/98 vydaným ŠÚ Kolín dne 17. prosince 1998.
- V průběhu inspekce bylo ve škole provedeno dotazníkové šetření ve prospěch výzkumného úkolu „*Stav výuky fyziky v základních školách a ve středních školách*“, jehož řešiteli jsou Západočeská univerzita v Plzni, fyzikálně pedagogická sekce Jednoty českých matematiků a fyziků a Česká školní inspekce. Akce proběhla v souladu s projektem výzkumu. Zúčastnili se jí učitelé fyziky a žáci jedné vybrané třídy. Veškerá dokumentace použitá při šetření žáků byla předána cestou ústředí ČŠI k souhrnnému zpracování pro globální hodnocení podmínek a průběhu vzdělávání. Učitelé, kteří se dobrovolně zapojili do výzkumu, mohli odeslat záznamové listy přímo zástupci fyzikálně pedagogické sekce Jednoty českých matematiků a fyziků. Údaje, související s výzkumným šetřením, nebyly a nebudou požitý k hodnocení školy, které se provádí v rámci inspekční činnosti.
- Souběžně s orientační inspekci proběhly také tematické inspekce „*Hodnocení realizace projektu PI – Informační gramotnost v rámci státní informační politiky ve vzdělávání.*“ a „*Sledování a hodnocení průběhu vzdělávání cizinců na území ČR*“. Zjištění z těchto tematických inspekci, které probíhají i v jiných školách, budou souhrnně zveřejněny ve Zprávě ČŠI o školním roce 2002/2003 a na webových stránkách ČŠI.
- Učitelé a žáci školy se zúčastnili v uplynulém školním roce velkého množství mimoškolních akcí (zájezdů do divadel, muzeí, knihoven, školních i okresních kol předmětových soutěží, veřejných vystoupení), které měly vztah k předmětu inspekce a které podstatně přispívají k rozvoji talentu, zájmů a všeobecné kulturnosti žáků. Podrobnosti jsou uvedeny ve Výroční zprávě o činnosti školy ve školním roce 2001/2002.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Zřizovací listina školy vydaná dne 20. září 1993 Městem Kolín (čj. neuvedeno).
2. Dodatek č. 1 vydaný Městem Kolín dne 5. listopadu 1998, kterým se mění název školy ve zřizovací listině (čj. neuvedeno).
3. Rozhodnutí o změně zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení vydané ŠÚ v Kolíně dne 17. prosince 1998 pod čj.71/12/98 s účinností od 1. ledna 1999.
4. Jmenování do funkce ředitele školy ze dne 12. ledna 1995 s platností od 1. února 1995 vydané ŠÚ Kolín (čj. neuvedeno).
5. Řád školy.
6. Rozvrh hodin platný ve školním roce 2002/2003.
7. Třídní knihy všech tříd založené ve školním roce 2002/2003.
8. Třídní knihy všech tříd vedené ve školním roce 2001/2002.

9. Třídni výkazy všech tříd a katalogové listy žáků zakládané od školního roku 1994/1995 do školního roku 2002/2003.
10. Kniha úrazů.
11. Zápisy z pedagogických rad ve školním roce 2001/2002, a ve školním roce 2002/2003.
12. Zápisy z jednání předmětových komisí a metodického sdružení ve školním roce 2002/2003.
13. Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2001/2002.
14. Vnitřní předpisy a další materiály vydané ředitelem školy (Koncepce školy 2001/2007, Roční plán práce, Kontrolní činnost 2002/2003, Organizační řád, Provozní řád, Řád školní družiny, Řád školního klubu, Pracovní řady odborných učeben, pokyny a vyhlášky organizačního charakteru).
15. Podkladová inspekční dokumentace vypracovaná ředitelem školy dle metodiky ČŠI.
16. Časově-tematické plány vyučujících.
17. Individuální vzdělávací programy některých žáků se specifickými vývojovými poruchami učení.
18. Inspekční zpráva čj. 024 12/99-02161 ze dne 23. února 1999.
19. Protokol o kontrole čj. 024 14/99 - 02161 ze dne 23. února 1999.
20. Hospitační záznamy členů inspekčního týmu.
21. Vzorčky žákovských knížek, sešitů žáků, prověrek a písemných prací.
22. Dotazníky pro žáky a učitele fyziky vypracované Západočeskou univerzitou v Plzni.
23. Záznamový list žáci - cizinci vypracovaný metodickým oddělením ústředí ČŠI v Praze.
24. Dotazníky pro tematickou inspekci zaměřenou na hodnocení projektu PI - Informační gramotnost v rámci státní informační politiky ve vzdělávání.

ZÁVĚR

Z přehledu výuky z hlediska odborné a pedagogické způsobilosti učitelů (viz str. 2 a str. 3) vyplývá:

a) Na prvním stupni je vyučováno 77 % z celkového počtu hodin určeného týdně učebním plánem učitelkami, které splňují obě uvedené podmínky určené vyhláškou č. 139/1997 Sb. Dálkovým studiem dvou učitelek jsou vytvořeny předpoklady k dalšímu zlepšování personálních podmínek výuky v této části školy.

b) Na druhém stupni je v průměru vyučováno 73 % hodin předmětů zařazených do okruhu sledovaného členy inspekčního týmu učitelé s odbornou a pedagogickou způsobilostí. Systém dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků vychází z plánu osobního rozvoje jednotlivých učitelů, je funkční a využíván přibližně 60 % učitelského sboru.

Materiálně-technické podmínky výuky jsou oblastí, ve které bylo zaznamenáno, v porovnání s předcházející inspekci, nejvíce změn (viz níže). Postupná modernizace vnitřního vybavení tříd a učebních pomůcek je prováděna v závislosti na možnostech rozpočtu.

Z ukazatelů, používaných členy inspekčního týmu při sledování průběhu vzdělávání a výchovy, byly nejlépe hodnoceny ty z nich, které se týkají bezprostřední přípravy učitelů na výuku, dodržování psychohygienických zásad učení a vzájemných vztahů mezi účastníky výchovně-vzdělávacího procesu. Dílčí nedostatky byly zaznamenány v oblasti motivace, zejména v úvodu a v závěru vyučovacích hodin, v oblasti vytváření základních komunikačních a sociálních dovedností žáků a zejména v organizaci výuky v těch

případech, kdy převládala neefektivní forma společné práce či práce vyučujících nad prací žáků.

Nový ateliér pro výtvarnou výchovu, nahrávací studio pro potřeby hudební výchovy, druhá učebna výpočetní techniky a nové didaktické audiovizuální pomůcky představují hlavní změny ve vývoji školy od poslední inspekce v roce 1999 v materiálně-technickém zabezpečení výuky. V učitelském sboru došlo k přirozeným generačním změnám a v důsledku toho ke snížení věkového průměru vyučujících. Podle názoru ředitele se daří upevňování kolektivu a spolupráce mezi učiteli prvního a druhého stupně. Evidentní jsou výborné výsledky školy ve výše uvedených předmětech výrazně výchovného zaměření a v prezentaci školy na veřejnosti. Z dílčích nedostatků zjištěných předcházející inspekci, přetrvávají ty, které se týkají organizace výuky především na druhém stupni. I nadále je celková činnost školy hodnocena pozitivně.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Jaroslav Richter	J. Richter v.r.
Členové týmu	Mgr. Eva Grušová	E. Grušová v.r.
	Mgr. Zdeňka Fadrná	Z. Fadrná v.r.
	Ing. Jaroslav Kindl	J. Kindl v.r.

Další zaměstnanci ČŠI

Zdeňka Bláhová, Marcela Jüstelová, Václava Suchánková

V Nymburce dne 28. května 2003

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 2. června 2003

Razítko

Ředitel školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu	Podpis
Mgr. Bohumil Herčík	B. Herčík v.r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný.</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň.</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň.</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa.</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně.</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Příslušný orgán státní správy	19. června 2003	036 112/2003 - 5185
Zřizovatel	19. června 2003	036 111/2003 - 5185
Rada školy	není zřízena	-

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.